

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики,
спорту та туризму
23 травня 2017 року

Веде засідання Голова Комітету ПАЛАТНИЙ А.Л.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, шановні присутні! Розпочинаємо засідання нашого комітету.

Список запрошених на засідання комітету 23 травня 2017 року.

Народний депутат України Денисенко Андрій Сергійович. Є Денисенко? А де? Немає, да? Немає.

Народний депутат Шурма Ігор Михайлович.

Філіпішина Аксана Анатоліївна – Представник Уповноваженого Верховної Ради України з питань дотримання прав дитини, недискримінації та гендерної рівності.

Бурій Ігор Миколайович. А ви тут, сідайте там. Там є місця, сідайте, щоб там не сиділи, якщо будете виступати. Стенограма ведеться. Заступник начальника Українського центру фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт".

Задорожний Дмитро Володимирович. Сідайте, Дмитро Володимирович, присаджуйтесь, сідайте поближче, начальник Юридичного відділу Національного олімпійського комітету України.

Суліма Оксана Василівна – начальник Управління у справах людей похилого віку та надання соціальних послуг Міністерства соціальної політики України.

Ремень Олена Миколаївна – начальник відділу забезпечення діяльності Уповноваженого Президента України з прав дитини.

Якуб Ганна Анатоліївна – завідувач секретаріату Державної соціальної інспекції Департаменту державної соціальної допомоги Міністерства соціальної політики України.

Яблонська Леся Леонідівна – завідувач сектору з питань реформування молоді та спорту України.

Афанасьєва Світлана Петрівна – головний... Де Світлана Петрівна? Тут, бачу. Головний спеціаліст відділу державної соціальної допомоги Департаменту видатків бюджету соціальної сфери Міністерства фінансів України.

Гончак Андрій Богданович – головний спеціаліст відділу з питань дотримання прав дитини Управління з питань дотримання прав дитини дискримінаційної та гендерної рівності Уповноваженого Верховної Ради України.

Аксана Анатоліївна, ну трошки скоротити, ну щось... язик заплітається постійно.

Колеги, переходимо до першого пункту порядку денного.

Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до статті 40 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" (щодо скорочення контролюючих функцій державних органів) (реєстраційний номер 4567), поданий Кабінетом Міністрів України.

Слово хочу надати заступнику міністра молоді і спорту України Даневичу Миколі Володимировичу. Будь ласка.

ДАНЕВИЧ М.В. Доброго дня, пане голово, Артуре Леонідовичу. Доброго дня, народні депутати. Міністерство молоді і спорту просить зняти питання проекту Закону про внесення змін до статті 40 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" на сьогоднішнє засідання комітету. Будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, немає зауважень, питань, пропозицій?

Пропонується законопроект реєстраційний номер 4567 зняти з порядку денного засідання нашого комітету. Прошу голосувати.

Хто – за? Проти? Утримався? Одноголосно.

Дякую. Дякую, Микола Володимирович.

Переходимо до наступного пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо державної допомоги дітям та сім'ям з дітьми, які потребують соціальної підтримки) (реєстраційний номер цього законопроекту 4985), поданий народним депутатом України Гудзенком.

Шановні колеги, наш комітет є головним з цього питання. Немає, на жаль, автора законопроекту. У нас є правило, якщо немає автора законопроекту, а наш комітет є головним, ми цей законопроект переносимо на наступне засідання нашого комітету. Немає зауважень і пропозицій?

Пропонується законопроект реєстраційний номер 4985, поданий народним депутатом України Гудзенком, перенести на наступне засідання нашого комітету. Прошу голосувати.

Хто – за? Проти? Утримався? Одноголосно. Дякую, колеги.

Переходимо до наступного пункту порядку денного. Пропонується розглянути проекти законів: про внесення змін до Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми" щодо розміру допомоги при народженні дитини та порядку її виплати з метою підвищення народжуваності в Україні (реєстраційний номер 5709), поданий народними депутатами України Бахтеєвою, Шурмою, Біловолом та іншими; та про внесення змін до Закону України "Про державу допомогу сім'ям з дітьми" щодо розміру допомоги при народженні дитини та порядку її виплати з метою підвищення народжуваності в Україні (реєстраційний номер 5709-1) поданий народним депутатом України Сольваром Русланом Миколайовичем.

Колеги, наш комітет є головним з цього питання. Для доповіді слово хочу надати співавтору законопроекту (реєстраційний номер 5709) народному депутату України Шурмі Ігорю Михайловичу. Будь ласка, Ігор Михайлович.

ШУРМА І.М. Доброго дня, шановні колеги! Добрий день, пане головуєчий! Авторами законопроекту пропонується сьогодні внести зміни і

доповнення до Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми щодо розміру допомоги при народженні дитини та порядку її виплати з метою підвищення народжуваності в Україні".

Хотів би нагадати, що за даними ООН Україна сьогодні посідає 172 місце. І сьогодні дуже багато буде залежати від державницької позиції стосовно підтримки молодих сімей.

Метою розробки даного законопроекту є збільшення розміру допомоги при народженні дитини та поновлення права на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трьохрічного віку.

Проектом пропонується збільшити розмір виплат, змінити порядок призначення допомоги при народженні дитини, збільшити одноразову виплату з чітким урахуванням прожиткового мінімуму на момент народження дитини, а також забезпечити щомісячну виплату на протязі трьох років у розмірі не менше від прожиткового мінімуму для дітей шестирічного віку.

В даному законопроекті пропонується зробити... Ви знаєте, що в 2014 році потерпіли суттєвих змін всі допомоги, які були при народженні дитини і вони на сьогоднішній день, ну, будемо говорити так, не несуть стимулюючої для молодих сімей ініціативи щодо народжуваності.

Є пропозиція... Із 2014 року допомога при народженні дитини, вона не змінювалась. А ви знаєте, що вона становить 41 тисячу з лишком і пройшли інфляційні процеси. І на сьогоднішній день те, що було допомогою в 2014 році, враховуючи і валютний курс, і враховуючи всі особливості повсякденного життя, це була абсолютно інша сума, ніж на сьогоднішній день. Ми пропонуємо прив'язати сьогодні допомогу при народженні дитини і нараховувати в розмірах прожиткового мінімуму. І цю допомогу пропонується надавати у відповідних розмірах, там, 52 прожиткових мінімуми на першу дитину, 70 – на другу, і на кожну третю дитину і подальшу – 120 розмірів прожиткового мінімуму.

Що стосується виплат допомоги, які здійснювати одноразово, то при народженні дитини - в розмірі 15 прожиткових мінімумів, при народженні другої дитини – 25 прожиткових мінімумів і при народженні третьої дитини – 40 прожиткових мінімумів. Всі решта суми, які пропонується виплачувати, в рівних частинах на протязі 36 місяців. І ще раз наголошую, щоб ця допомога була не менша, як допомога, як прожитковий мінімум на утримання дитини 6-річного віку.

Пропонуємо даний законопроект розглянути і підтримати даний законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я ще раз перепрошую, 52, 70 і 120, да?

ШУРМА І.М. 52, 70 і 120.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Шановний Ігор Михайлович, шановні народні депутати, ми розглядали на позаминулому засіданні, чи там місяць тому, нашого комітету подібний законопроект, поданий Королевською, народним депутатом, Наталією Юрїівною (реєстраційний номер 6063д). 35 депутатів підписалися на даному законопроекті зі всіх фракцій.

Я скажу так, це дуже таке, важливе питання, тому що, хто пам'ятає позаминуле скликання, це була в 2014 році скорочена процедура. І ми знаємо, що сьогодні не достатньо коштів для утримання дитини. Тобто це було, я пам'ятаю, на засіданні уряду. Я виступав проти цього, але була складна ситуація в 14 році економічна. І тому ми тоді в минулому скликанні погодились прийняти це і голосувати за той бюджет.

Зараз питання це стоїть. І воно стоїть не тільки на сьогоднішньому засіданні комітету, воно стоїть вже давно. І багато депутатів приймає по цьому питанню рішення. Я скажу так, що... але ж ми бачимо, що подібні законопроекти, у нас тільки на сьогоднішньому засіданні два таких законопроекти. Це цей законопроект, поданий Ігорем Михайловичем

Шурмою, і поданий подібний законопроект Сольваром Русланом Миколайовичем. До цього цей законопроект був 6063, вже внесений.

Що я пропоную? Щоб ми об'єднали, на що нам вносити багато законопроектів подібних. Ми знаємо, якщо їх буде 3-4-5 законопроектів зареєстровано, проблема, вона має право на розгляд, і вона повинна бути розглянута. Я розумію, що, можливо, ці цифри будуть корегуватися, тому що це стосовно з бюджетом, це треба погоджувати, і з Кабінетом Міністрів погоджувати, і з Міністерством економіки, і з Міністерством фінансів. І ми це будемо робити, тому що діти не повинні страждати. Я впевнений, що держава повинна піклуватися про це і, можливо, корегувати десь цифрові показники, але ж не може бути однаково, однакові цифри на ці питання. Віра Андріївна, це ви не до мене, ні? Ну, то я так думаю, може, то щось не то говорю.

Тому, тому, колеги, є пропозиція. Я звертаюсь до авторів законопроекту, у нас сьогодні є автор законопроекту. Може, ми об'єднаємо ці законопроекти і внесемо в першому читанні їх всі?

ШУРМА І.М. Я внесу пропозицію, тому що є якийсь певний досвід. Коли вперше почали, це не в цьому скликанні, не в минулому, це було ще...

ГОЛОВУЮЧИЙ. До цього, ну...

ШУРМА І.М. Так, це ще було раніше ініціатива, як проходили, проходження було даних законопроектів у парламенті. Дуже багато було ініціатив, і ніхто не хотів поступатися десь, всі шукали компромісу. Тоді було, якщо не пам'ятаю, 8 законопроектів. Всі домовилися, що всі законопроекти вносяться в зал, приймається в першому читанні і далі виноситься один законопроект, який вже узгоджується в тому числі і з Кабінетом Міністрів по тій причині, що ми поки що не знаємо контрольних показників бюджету 2018 року.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І ми не можемо корегувати.

ШУРМА І.М. А вони будуть корегувати, звичайно, і текст законопроектів.

Тому у мене така пропозиція, якщо можна. Винести законопроекти в зал. Один є альтернативний, один з них, звичайно, якщо набере голоси. А між першим і другим читанням шукати компроміс вже.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми можемо, ми всі законопроекти, ми всі три можемо внести.

ШУРМА І.М. Ми можемо всі. Ну, я маю на увазі, що всі, які будуть, внести.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви знаєте, як правило, якщо я дивлюсь, коли вносяться два чи три подібних законопроекти, як правило, є якісь там особисті амбіції. І на першому читанні не достатньо даже, якщо це важливий законопроект. Ну, нормальний законопроект, який там не має багато зауважень по залу. І ми бачимо, що недостатньо голосів. Тому що вони роз'єднані десь якісь фракції.

Тобто з однієї фракції внесли один законопроект, з другої фракції, і один за другого не голосують.

ШУРМА І.М. У нас не такий чисто фракційний законопроект, з інших фракцій є. Але чому я пропоную власне внести. Тому що дуже важливо, щоб і люди, які слухають, і фахівці, і народні депутати, які будуть голосувати, побачили волю там, допустимо, до компромісу. І коли розглядаються ці законопроекти. А ідея одна і та сама: збільшити прожитковий мінімум і збільшити систему...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Безумовно, ідея гарна.

ШУРМА І.М. І коли з трибуни представники різних фракцій, це добра воля, а я, наприклад, можу гарантувати від себе, що це буде зроблено, коли ми всі будемо говорити, що не стоїть принципово, хто автор, стоїть принципово про прийняття законопроектів з трибуни, да, тоді це якась більша гарантія якогось пошуку компромісу між першим і другим читанням.

Ну, це якби моя пропозиція. Тому що принципово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Добре. Колеги, до нас приєднався народний депутат Денисенко Андрій Сергійович, доброго дня!

Добре, розглядаємо. Слово надається представнику Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини і з питань дотримання прав дитини, недискримінаційної та гендерної рівності Філіпішиній Аксані Анатоліївні. Будь ласка.

ФІЛІПШІНА А.А. Дякую, Артуре Леонідовичу! Дякую, шановні народні депутати! Ну, власне кажучи, я би хотіла попросити висловитись вже після того, як висловить свою думку Міністерство соціальної політики як профільне. Але, тим не менше, хочу зазначити, що Уповноважений Верховної Ради з прав людини, звісно, підтримує всі законопроекти, які спрямовані на покращення ситуації. Я хочу пригадати, що дійсно в 2014 році, коли ми розглядали тут в цьому комітеті проект Закону про Державний бюджет України на 14 рік, то я висловлювала позицію Уповноваженого, що не на покращення інтересам дитини і ситуації з доглядом за дітьми буде прийняття тих норм, які зменшують розміри допомог або скорочують взагалі ті допомоги, які виплачуються на дітей, або прив'язують виплати допомог до конкретних цифр і розмірів доходів, які отримують їх батьки.

І зі спливом трьох років ми тільки бачимо підтвердження наших тоді побоювань. Але тим не менше, закон був прийнятий і надалі ці норми вже дуже важко змінити. І практика тільки підтвердила те, що ситуацію потрібно змінювати. І розміри допомог потрібно збільшувати, тому що збідніння родин, на превеликий жаль, в країні тільки зростає. І люди дійсно не народжують дітей, ситуація погіршується, кількість дітей в Україні зменшується в катастрофічній просто прогресії. Ми щороку втрачаємо дитяче населення України приблизно на 200 тисяч дітей.

Тобто тільки замисліться, да. Тобто за 5 років це мільйон дітей. Сьогодні ми маємо 7 вже менше, ще 4 роки тому було у нас 9 мільйонів дітей. І таким чином скоро будемо мати глибочайшу демографічну кризу.

Тому, незалежно від того, як комітет, як шановні народні депутати вирішать – об'єднувати законопроекти, яким чином їх вносити в зал, ми вважаємо, що це дуже нагальне питання, і щось негайно потрібно робити. Якщо говорити про конкретний законопроект, тут є певні технічні моменти, пов'язані, наприклад, як з призначенням допомоги опікунам при народженні дитини, прийомним батькам, батькам-вихователям, тим не менше, допомога визначається власністю дитини тільки у разі влаштування під опіку. Але це речі, які можна до другого читання врегулювати і підчистити законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Аксана Анатоліївна.

Ну, безумовно, наш комітет не може ні морально, ні фізично не підтримувати такі законопроекти, які спрямовані на те, щоб рівень сімей підвищувався. Тому я думаю, що технічні правки – це, я ж починав з цього, що ми законопроекти, я думаю, що будемо до другого читання об'єднувати, щоб не було багато тих, знаєте, щоб це не піар був, а, дійсно, ми зробили якісний продукт для українського суспільства, для українських дітей. Я думаю, що ви теж згодні.

Величкович Микола Романович, перший заступник голови комітету, будь ласка.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Шановні колеги, шановні присутні, за останній місяць це вже, напевно, у нас четвертий законопроект, який ми розглядаємо в тому самому ключі. І хотів би нагадати, що у нас буквально, як десь місяць тому, у нас відбувалося затвердження законопроекту під номером 6063д. Як голова робочої групи від комітету хотів нагадати, що там було об'єднано три законопроекти, і законопроект, який був запропонований, 6063д, він якраз містить ті норми, які ми зараз бачимо в законопроекті, зокрема це перегляд не абсолютні цифри, а прив'язка безпосередньо до прожиткового мінімуму, на першу, другу і третю дитину збільшення, і виплати протягом 3-х років, як від першої, так і другої, так і третьої дитини.

Хотів би також нагадати, що якраз оті позиції ми узгоджували, тоді представники, напевно, Міністерства фінансів, Міністерства соціальної політики. Ці питання ми вже погоджували, проговорювали під час робочої групи. І є розуміння, що ця позиція, я так розумію, що наші позиції, наші пропозиції були підтримані і тут, на робочій групі, і на комітеті представниками всіх міністерств. І думаю, що під час винесення в сесійний зал також представники Кабінету Міністрів підтримають.

Тому просто у нас, хотів би сказати, що законопроект 6063д – він трішки ширший навіть, ніж оцей законопроект, не лише ці позиції, які є в пропозиціях в 5709, але там, ну, ширше. Тобто є і ті пропозиції, про які ви говорите, пане Ігорю, і інші є... Ну, тобто, ну, більш цей... І нам просто таке буде... така ситуація, що у нас буде на одну ту саму, ну, якби опозицію буде знов стояти 3 або 4 законопроекти, ну, буде така у нас, ну, просто горька є ситуація. І нам треба буде знову вирішити питання, що робити з тією ситуацією.

6063д, ну, підписало порядку 35 депутатів з усіх фракцій і груп. Тобто 7 чи 8 фракцій... Тобто всі існуючі в парламенті фракції, їхні представники підписані під цим законопроектом.

Пане Ігорю, від вашої фракції також є підписаний автор Наталя Королевська в тому законопроекті. І я не знаю як нам бути в тій ситуації, тому що не хочеться, ну знаєте... щоб, ну, така є, отакий нюанс.

ШУРМА І.М. Можна?

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Прошу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ШУРМА І.М. Знаєте, ми всі є свідками того як проходить засідання Верховної Ради. Ця тема є болюча і ви... ми не уникнемо, звичайно, бажання декого там пропіаритись, так. Тому, я ще раз кажу, наголошую на своїй пропозиції, щоб вносити всі законопроекти і тоді видно, що в залі... От вони довго обговорюватися не будуть, тому що тема одна й таж сама. Багато людей і багато представників будуть говорити про одні й ті самі речі. Це речі, які будуть об'єднувати зал. Це як пропозиція. Яке ви рішення приймете, ну, це ваше рішення.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. І, так, наш комітет той, який намагається уникати політичних спекуляцій і якихось... в сфері спорту, молодіжної політики, сімейної політики, комітет, який намагається швидше працювати офіційно, ніж вносити якісь політичні дискусії. Тому що ми не маємо права, ну, давати якісь політичні якісь... політику в дитячій політиці, ну, в державній...

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Не чути)*

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Да. Тому, кажу, ми зацікавлені в тому, щоб наші законопроекти, які були підготовлені професійно, щоб об'єднували весь зал, а не роз'єднували по якихось нюансах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Микола Романович.

Від Уповноваженого Президента України з прав дитини слово надається завідувачу відділу забезпечення діяльності Уповноваженого Президента України з прав дитини Ремень Олені Миколаївні. Будь ласка, Олена Миколаївна.

РЕМЕНЬ О.М. Дякую. Шановні народні депутати, ну, власне кажучи, ну, всі думки уже, ну, аргументи, контраргументи висловлені. Абсолютно цілком очевидно, що ми також підтримуємо ту ініціативу щодо... всі розміри державних допомог, принаймні при народженні дитини мають бути прив'язані не до твердої грошової суми, а вони мають відповідно прив'язуватись до якогось мінімуму. Але якщо говорити про ці два законопроекти, то очевидно, що та пропозиція, яка в законопроекті 5709-1 щодо того, щоб прив'язати розмір цієї допомоги до мінімальної заробітної плати, на нашу думку, вона не може бути підтримана з огляду на те, що мінімальна заробітна плата все-таки встановлюється для того, щоби забезпечити соціальний захист і певні гарантії для працюючого населення, а виховання власних дітей – це не є робота. І тому очевидно, що якщо вже говорити про ті розміри, то це має бути, на нашу думку, не мінімальний розмір заробітної плати.

_____. *(Не чути)*

РЕМЕНЬ О.М. В законопроекті 5709 – до мінімальної заробітної плати, мінімальна заробітна плата.

_____. 5709...

РЕМЕНЬ О.М. Тире 01. Ні, а може, краще...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це ви кажете за другий законопроект...

РЕМЕНЬ О.М. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...який ми сьогодні розглядати не будемо.

РЕМЕНЬ О.М. А, не будемо?!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому що автора немає законопроекту, – у нас є таке правило. І ми його, скоріше всього, відхилимо сьогодні, тому що не буде 2 законопроекти. Є автор, співавтор...

РЕМЕНЬ О.М. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...і вони повинні уже по тому, що 63 вже внесений до порядку денного. Ну, до порядку денного ще не внесений, він зареєстрований. Тому ми цей законопроект повинні зараз, пройти комітет, ці законопроекти всі внести, а ми не встигнемо внести ще один законопроект.

РЕМЕНЬ О.М. Да, так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми його відхилимо, тому що немає сенсу його сейчас, зараз обговорювати.

РЕМЕНЬ О.М. Я саме про це хотіла сказати, що я і розумію автора законопроекту про те, що хотілося, щоби і ваш законопроект прослухали народні депутати у Верховній Раді; але в той же час нас певною мірою турбує те, що все-таки ми дійсно бачимо, як відбуваються засідання у Верховній Раді. І дуже часто народні депутати, особливо коли йдуть

альтернативні законопроекти, орієнтуються на зміст глибинно і голосують за якимись іншими міркуваннями.

Тому з огляду на те, що в нас була робоча група, і ми в тій робочій групі також працювали і той закон ми розробляли, на нашу думку, якби автори законопроекту на даному етапі погодилися об'єднати, це був би кращий варіант. Якщо ні, то звичайно, є автори, їхня позиція, приймати рішення народним депутатам. Але в будь-якому випадку те, що так, як воно є на зараз, бути не може, це треба змінювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олена Миколаївно, я думаю, що народні депутати до другого читання обговорять, створять робочу групу, обговорять і зроблять один законопроект, який зможе бути ефективним для суспільства і ефективним для прийняття його в залі Верховної Ради, який об'єднає всі фракції, всіх. Тому що нараз це дуже-дуже гарний шаг, який ми зробимо, якщо ми його зробимо, а я впевнений, що все ж таки ми його доопрацюємо і зробимо, такий продукт, який буде прийнятний всіма депутатами. І будемо просити Голову Верховної Ради поставити цей законопроект, який, я думаю, що не буде визивати ні обурення суспільства, ні Верховної Ради, це гарний законопроект, який сьогодні допоможе дітям, допоможе сім'ям годувати в такий складний час свої сім'ї.

Колеги, і переходимо... Да, будь ласка. Велікін Олег Маркович.

ВЕЛІКІН О.М. ... коли відсутнє належним чином фінансово-економічне обґрунтування цих проектів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олег Маркович, це для того, щоб... Я вам відповім. Для того, щоб ми побачили фінансове обґрунтування до цього треба зробити один законопроект. Я впевнений, що зараз ми ще почуємо Міністерство соціальної політики України, так. Можливо, ті цифри, які сьогодні ми бачимо, які ми бачили в законопроекті 6063, вони будуть, де, вони будуть

змінюватися, вони будуть підганятися під бюджет такий, який зможе... 2017 року, який зможе держава виділити на цей закон. Тобто, ви розумієте?

ВЕЛІКІН О.М. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Але ж в тому стані, в якому сьогодні є виплати, ми не можемо залишити, ми не можемо, ми повинні це... І це завдання, в першу чергу, не тільки тих народних депутатів, а ще нашого комітету. Це завдання нашого комітету зробити так, щоб цей продукт був проголосований у Верховній Раді, щоб з міністерством, з Кабінетом Міністрів вивести ті цифри, цей прожитковий мінімум, який є для того, щоб воно пройшло, щоб не було такого, що Кабмін забракував цей законопроект.

ВЕЛІКІН О.М. Артур Леонідович...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

ВЕЛІКІН О.М. Завдання авторів законопроекту підготувати належне фінансово-економічне обґрунтування свого проекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це, безумовно.

ВЕЛІКІН О.М. Для того, щоб ми на комітеті могли б приймати рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Михайлович, я думаю, що це, це потрібно...
Будь ласка.

ВЕЛІКІН О.М. Тут фінансово-економічне обґрунтування дуже, це не фінансове обґрунтування, це: на момент внесення не передбачає видатків з державного бюджету.

Позиція Міністерства фінансов: не вистачає 8,5 мільярдів гривень. Десять. Десять.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ми зараз почуємо.

ВЕЛІКІН О.М. Як ми можемо приймати рішення, коли нема про що.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми зараз почуємо, потім вам додамо слово ще.

Будь ласка, давайте почуємо Міністерство соціальної політики України. Слово надається завідувачу секретаріату... секретарю Державної соціальної інспекції Департаменту державної соціальної допомоги Якуб Ганні Анатоліївні. Будь ласка, Ганна Анатоліївна.

ЯКУБ Г.А. Соціальна спрямованість цього законопроекту підтримується, але треба зауважити. Дійсно, що розрахунки під нього не надавались. Міністерство соціальної політики спільно з Мінфіном зробили розрахунки. У нас вийшло від 9 з половиною до 10 мільярдів коштів нам потрібно в умовах 2017 року.

З тим, що ми, будемо казати, на сьогоднішній день він ще не прийнятий, тобто нам треба розглядати його на 2018-й, показники, які на сьогоднішній день не знаємо.

Тому все одно вважаю, що ми можемо базуватись на тому, коли ми будемо знати хоча б основні показники бюджету для того, щоб приймати рішення щодо дійсних розмірів, 52 чи 70, чи 120, чи, може, можливо, 40, 15 і 25, як ми, чи скільки ми казали? 15, 25 по 60, 63.

Тому поки не буде оголошено показники бюджету, ми не зможемо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Приймається. Ганна Анатоліївна, приймається. Я думаю, що буде, певно, якщо ми сьогодні приймаємо за основу цей законопроект. Тобто я думаю, що і автор цього законопроекту, і автори тих законопроектів, котрі були до цього розглянуті вже нашим комітетом, представники нашого комітету, ми створимо спільно з Міністерством соцполітики робочу групу для того, щоб до другого читання це вже були цифри, які будуть погоджені і з Міністерством соціальної політики.

Ви ж зрозумійте, що цю ситуацію потрібно міняти. Її міняти. Я не хочу зараз прив'язуватись к цифрам, но її потрібно міняти. Ви зрозумійте, що на Бюджет 2018 року вже не може бути те, що є сьогодні. Ну, не може все бути.

ЯКУБ Г.А. В залежності від показників бюджету. Я не готова казати, що буде в бюджеті...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будемо бачити показники, будемо звертатись до Прем'єр-міністра, я буду говорити особисто з Прем'єр-міністром. Ми, я кажу, ми погодилися, на зменшення у 2014 році. І наше завдання сьогодні дійти до того, що, ми кажемо, всі, всі нам уряди кажуть, що є зріст ВВП на 2, на 3 відсотки. Але ж завдяки цьому ми повинні дбати про наших дітей, про малозабезпечені сім'ї. І це завдання нашого комітету. І ми будемо про це говорити.

Ми більш не будемо чекати, це ж уже 17 рік.

ЯКУБ Г.А. Зрозуміло. Єдине, що там ще є знову-таки, якщо так казати про технічне, там передбачається поновлення виплати до 3 років, яка ніде, крім такої фрази, що вона має бути поновлена, більш ніде не звучить. Тобто немає ні розмірів, ні норм...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ганна Анатоліївна, я... приймається. Я... ми про це, ми це створимо на робочій групі, ми про це будемо говорити. І я буду просити...

ЯКУБ Г.А. Але це треба будуть додаткові кошти. Якщо буде ще додаткова допомога, там буде теж додаткова... які ми зараз не рахували зовсім.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ... просити авторів... Ми розуміємо, ну, давайте, я ж кажу, ми будемо виходити на реальні цифри, тому що папір – це папір, закон – це закон, а потім треба цей законодавчий акт, який, я сподіваюсь, прийметься в залі Верховної Ради вже в першому, другому читанні, його треба виконувати. І ми розуміємо, якщо грошей нема, то його виконати, ну... Ми всі люди, які розуміють це.

І тому я хочу всіх попросити, щоб ми створили такий продукт, який зможе бути виконаний. Не тільки прийнятий, а й виконаний, от.

ЯКУБ Г.А. Ні, це зрозуміло. Просто якщо казати, знов-таки повертаючись до розрахунків, тут оці хоть базові були там відсотки, які поставлені. Розмір допомоги до 3 років взагалі не озвучений. Скільки це буде: одна гривня, сто гривень, тисяча гривень.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це, я думаю, це технічні-технічні, це...

ЯКУБ Г.А. Тобто це, технічна, а...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви за який говорите?

ЯКУБ Г.А. Вони в обох цих.

ГОЛОВУЮЧИЙ. В обох це, да?

ЯКУБ Г.А. Цієї норми немає в обох законопроектах. Тобто вона пропущена...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Михайлович, ну, цю норму надо, треба...

ЯКУБ Г.А. Тобто немає бази...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я згоден з вами, да, згоден з вами.

Добре, запрошую до слова... А, сейчас. Запрошую до слова голову підкомітету з питань молодіжної політики, сім'ї та дитинства народного депутата України Спориша Івана Дмитровича.

СПОРИШ І.Д. Шановні друзі, колеги, я думаю, що сьогодні як питання вже йде про допомогу при народжуванні дитини, це вже ми повинні наш комітет, в незалежності від того, хто з якої фракції і таке інше, подавав дане рішення, ми повинні його розглянути. І тільки позитивно винести те чи інше рішення.

Ми сьогодні повинні розглянути також, хоч немає авторів 5709-1, але ми також повинні зробити якийсь вивід по даному законопроекту і відхилити таке... Ну, повинні винести рішення, тому що в нас не тільки ці законопроекти, а вже говорилося. В частности, давайте так, 5709 вже говорили: при народжуванні першої дитини – 15 прожиткових мінімумів, при народженні другої дитини – 25 і третьої – 40 прожиткових мінімумів. Це так, щоб нагадати.

Але, разом з тим, разом з тим, ми повинні ще згадати законопроект 2377а, де в січні цього року, поданий Денисенком Андрієм Петровичем, також ми підтримували даний законопроект. Тому що, ні-ні, Анатолій Петрович, я пробачаюсь, Анатолія Петровича ми також розглядали, де

суттєво, де також пропонується суттєво збільшити розмір допомоги при народженні дитини.

То у нас ще є один законопроект, четвертий. Тому правильно сказано Артуром Леонідовичем, ми повинні якось їх об'єднати. Ну, моя думка, і ми повинні даний законопроект 5709, мабуть, ну, я так думаю, прийняти за основу. А потім виносити його на сесію. І так, як Артур Леонідович сказав, ми повинні об'єднувати до другого читання всі законопроекти і все позитивне взяти.

Саме головне, що Міністерство фінансів погодилось з цими сумами. Бо там, наприклад, 10 мільярдів по першому, 8,6 мільярдів по другому законопроекту. Це великі суми. Але, разом з тим, якщо мова йде про допомогу при народженні дитини, ми повинні все зробити, щоб дані суми були включені в бюджет і все-таки народжуваність ми повинні підняти і зробити все можливе в цьому напрямку. Я дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Іван Дмитрович.

Силантьєв Денис Олегович, будь ласка.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Сьогодні, дійсно, в нашій країні таки демографічна криза. У мене чисто технічне питання. А розраховували? Ну, от, сума, наприклад, 8,5 мільярдів гривень, да, скільки благодаря цій сумі буде, на скільки буде стимульовано народжуваність дітей? Скільки появиться, наскільки більше може з'явитись в країні благодаря цим стимулюванням?

ЯКУБ Г.А. ...да, це від батьків.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Ну, в процентному відношенні? Я не кажу, по кількості. В процентному відношенні?

ЯКУБ Г.А. В свій час дослідження були. Сьогодні я не брала з собою розрахунки, у нас була динаміка з 2008-го, по-моєму, по 2013 рік. Навіть тоді, коли вже були збільшені допомоги, це не завжди впливало на зріст. То були і так, і так. І було і підняття народжуваності, і спадала народжуваність.

Тобто сказати, що воно виключно прив'язано до цього, відповідальне батьківство ніхто не знімає з порядку денного. І тому відповідальні батьки ідуть на те, що гроші грошима, але треба тих дітей піднімати не тільки до трьох років.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Ну, ми ж саме для цього робимо ці грошові винагороди, для того, щоб збільшувати народжуваність. Правильно?

ЯКУБ Г.А. Ну, це ваше тлумачення.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Ні, не моє. Сприяти, сприяти, да, сприяти народжуваності.

ЯКУБ Г.А. Справа в тому, що дитина ж не тільки до трьох років. І далі вона буде рости. І там вже цих коштів не буде.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Просто я про що кажу. У мене є інформація, що згідно опитувань Інституту демографічних та соціальних досліджень НАН України, в 2008-у, 2009-у, 2010 роках частка опитуваних, що підтвердила вплив матеріальної допомоги на плани, ну, народити дитину, становила всього 12-14 відсотків.

Тобто це я до чого веду. Що кошти ці, які були виділені, це не панацея, що вирішує питання народжуваності. Я більше того скажу. Що такий опыт в інших країнах, там в країнах Європи, в тій же Росії, в інших країнах, воно не вирішувало питання, а навпаки. От, в Китаї, там навіть штрафи дають за те, що там дітей більше, чим якась там чисельність.

Але ж там економічне зростання є і діти народжуються. Тому я про що кажу. Що краще, може, звернути увагу на те, щоб створити умови для того, щоб в країні було економічне зростання? І не буде там потреби виділяти такі кошти на те, щоб стимулювати дітей, батьків народжувати дитину. А вони самі будуть хотіти це робити, коли вони будуть знати, що вони не просто отримають гроші за це, допомогу якусь одноразову чи там багаторазову. А коли вони будуть знати, що в завтрашньому дні вони будуть мати стабільність.

ЯКУБ Г.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ганна Анатоліївна, насправді це така цікава дискусія. Но наше завдання стимулювати наші українські сім'ї народжувати дітей. Для цього, безумовно, потрібна допомога. Всі ці законопроекти, їх багато, вони внесені вже, вони вже пройдені в наш комітет, лишається один законопроект, я думаю, що один ми відхилимо, тому що немає його сенсу і автор законопроекту тут не присутній, і переносити немає його сенсу, я думаю, що, да? Вот.

Я... Щось хотіли сказати? Коротко, да. І приймаємо рішення.

ШУРМА І.М. Я два... Я вам два слова все-таки хотів би сказати. Ми даний законопроект зараз розглядаємо більше як чиновники з хорошими намірами допомогти, але екстраполуйте ситуацію на молоді сім'ї. Якщо в них народжується дитина і грошей немає ні на підгузки, ні на продукти харчування, тому що дитина є те, що вона їсть, а вона їсть те, що їсть мати. То на хвороби, які супроводжують, ну, нікуди не дінешся, діти всі хворіють. І як росте дитина, воно відкладається в пам'яті тих, хто дітей народжує. І, звичайно, якщо молоді сім'ї, а це стосується, перед усім, омолодження батьківства ця тема. Всі, хто бачать, що допомоги немає, у них існують всякі, там, перепони, бар'єри для того, щоб продовжувати кількість... збільшувати

кількість дітей. Я хотів би нагадати, що для того, щоб хоча би зберегти баланс населення нам потрібно на одну сім'ю 2,2 дитини, якщо це так можна сказати. Тобто на дві сім'ї це є п'ятеро дітей.

І, без сумніву, якщо ми зробимо все, щоб грошові виплати були для людей молодих, перед усім, зрозумілим, що це є допомога на цьому етапі, звичайно, що у них є якісь додаткові стимули. Я погоджуюся з тим, що сьогодні спрогнозувати кількість дітей від розміру цієї допомоги неможливо. Але це є крок держави... Розумієте, от ми даємо, а як вони скористаються, цього вже сказати не можливо. Бо якби такі грошові виплати мали сенс, то ми би не бачили демографічних криз і, там, проблем з народжуваністю в розвинутих економічно країнах світу, а воно є.

Тут важливий сам принцип, що ми на сьогоднішній день прив'язуємося не до конкретної суми, а до прожиткового мінімуму. Це є раз.

І пропорційність розподілу тих грошей. Тобто це повинна бути система, яка є усвідомлена батьками. І, мені здається, що це є хороший крок і пропозиція з боку держави до своїх молодих громадян і їхніх поколінь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігор Михайлович.

ЯКУБ Г.А. Єдина одна ще фраза, що, якщо казати про підтримку молодих сімей, а, тим більше, ну, в яких немає грошей, то у нас існують ще інші види допомоги, в тому числі малозабезпеченість, якою користуються на сьогоднішній день досить велика кількість людей і вона охоплює саме тих, кому не вистачає грошей. А народження дитини – це відповідальний крок самих батьків, сам факт. А уже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, це вже пішла дискусія, це вже пішла дискусія. Я пропоную, ми обов'язково до другого читання буде створена робоча група між народними депутатами і авторами цих схожих законопроектів з представниками Міністерства соцполітики, представниками

нашого комітету. І, я думаю, що ця дискусія буде вже... з виходу цієї дискусії ми будемо вже говорити про конкретні цифри.

Тому я прошу визначатися. Пропонується реєстраційний номер законопроекту 5709-1 відхилити. Це перше.

Друге. Законопроект 5709 прийняти в першому читанні за основу.

Третє. Співдоповідачем від комітету визначити народного депутата України Спориша Івана Дмитровича. Прошу голосувати.

Хто – за? Проти? Утримався?. Одноголосно. Дякую, колеги.

Переходимо до наступного пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо статусу волонтерів (реєстраційний номер 4192), поданий народним депутатом України Денисенком. Там ще один ваш. Потім.

Комітет є головним з цього питання. Для доповіді слово надається народному депутату України Денисенку Андрію Сергійовичу. Будь ласка.

ДЕНИСЕНКО А.С. Дякую.

Шановні друзі, пані та панове! Шановні колеги! Даний законопроект 4192 про внесення змін до деяких законів України щодо статусу волонтерів передбачає зміни до цілої низки, до трьох всього лишень нормативно-правових актів: до Закону України "Про волонтерську діяльність" (це базовий законопроект) про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту та до постанови Кабінету Міністрів по затвердженню порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищають незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України брали участь в антитерористичній операції і забезпечення її проведення.

У цього законопроекту одна головна думка, одна ідея це отримання волонтерами, які здійснюють волонтерську діяльність в зоні проведення антитерористичної операції статусу учасника бойових дій і уніфікувати відповідно наявне вітчизняне законодавство і нормативну базу.

Базовий законопроект про волонтерську діяльність прийнятий у 2011 році. До війни, до початку подій на сході і антитерористичної операції, і абсолютно не враховує і ніяким чином не впорядковує на законодавчому рівні величезне явище, коли найбільш активна і самоорганізована частина українського суспільства долучилася до захисту територіальної цілісності, незалежності нашої держави в рамках так званої антитерористичної операції, а, по суті, війни України за незалежність.

Цей законопроект, він передбачає, як я вже, я повторюю, як я вже сказав, надання волонтерам статусу учасників бойових дій, а також надання відповідних гарантій збереження пільг і соціальних гарантій передбачених наявним законодавством для членів сімей, батьків та утриманих осіб в разі загибелі або смерті волонтера.

Рішення про визначення статусу волонтера як учасника бойових дій має приймається на підставі рішення органу, визначеного Кабінетом Міністрів України. Відповідний порядок запропонований, в тому числі і верифікації, подачі відповідних документів в цьому законопроекті.

На сьогоднішній день, на жаль, немає абсолютно точної статистики. Я можу в даному випадку спиратися тільки на оціночні дані міжнародних і українських неурядових організацій. Від 10 до 20 тисяч осіб, за різними даними, громадян України систематично беруть участь в наданні волонтерської допомоги у волонтерській діяльності в зоні проведення антитерористичної операції і таким чином логістично-транспортно, матеріально, гуманітарно, психологічно допомагають підрозділам Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ, Національної гвардії, інших добровольчих формувань, інших підрозділів Служби безпеки України в тому числі, які здійснюють АТО в окремих... на території окремих районів та на території Донбасу. Від 10 до 20 тисяч людей.

Разом з тим нам відомо, хоча, знову ж таки повторюся, немає офіційної статистики, що десятки волонтерів були вбиті – десятки – протягом цієї війни, сотні волонтери зазнали поранень, десятки волонтерів перебували в

полоні російсько-терористичних угруповань. І на сьогоднішній день волонтерський рух є насправді складовою частиною не просто громадянської, моральної, психологічної, інформаційної інфраструктури підтримки наших Збройних Сил, захисників України в цілому, а й допомоги цілком зримої фінансової, технічної і логістичної. У зв'язку з цим я вважаю, що надання статусу учасника бойових дій тим волонтерам, які здійснюють системно цю діяльність, є нагальним. І впорядкування цієї діяльності на законодавчому рівні є потрібним, і певною мірою це борг нашої влади перед волонтерським рухом.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Андрій Сергійович, у мене таке питання. Сьогодні волонтерів дуже багато, тобто є волонтери дійсно, які сьогодні знаходяться на передовій, волонтери, які дійсно сьогодні їздять на передову і працюють з початку бойових дій, не антитерористичної операції, а бойових дій. Багато з них є, дійсно, поранені, багато вбиті. Але ж є і такі люди, які сьогодні прикриваються статусом волонтера, які вирішують свої особисті питання. Є багато псевдо таких і не тільки волонтерів, а бійців, які одягли на себе камуфляжну форму, взяли автомат в руки, сфотографувалися, і виставляють це в "Фейсбуці", і якісь там псевдоордена на себе вішають, псевдонагороди. Це стосовно не тільки тих псевдобійців, але і волонтерів, тобто, да.

Як ми, от як ми зможемо це контролювати? Як держава це зможе контролювати, якщо ми приймемо такий закон? Тобто кожен волонтер, який зробить собі якийсь документ такий, да, чи за гроші чи, ну, ми зрозуміємо, які питання є, чи там раз поїде за 50 кілометрів чи за 30 кілометрів до передовій і зробить собі такий документ, йому теж потрібно надати статус учасника бойових дій. Багато до мене приходило, дійсно, бійців, і добровольчих батальйонів, і зверталися, коли ми туди їздили, і казали. А чому я досі не можу? Я відбув там рік чи скільки, був ЗСУ, був в добровольчому батальйоні, був на передовій. Чи це, дійсно, боєць, справжній

боець? Я не можу отримати статус учасника бойових дій. І я впевнений, що і до вас як до народного депутата, який там часто буває, теж зверталися з таким питанням. Як це розграничити?

Будь ласка.

ДЕНИСЕНКО А.С. Ну, Артуре Леонідовичу, розумієте, те, що ви говорите – це фіксує морально-етичний стан суспільства в цілому, а не конкретної групи осіб невиключно волонтерів, волонтерського руху. Ми маємо, на жаль, на превеликий жаль, вже на сьогоднішній день чимало непричетних до ліквідації наслідків Чорнобильської АЕС чорнобильців, чимало людей, які ніколи не були далі Кушки учасників бойових дій в Афганістані і так далі, і тому подібне. Тим не менше, це не відміняє необхідності впорядкувати цю ситуацію.

Я хочу звернути вашу увагу, що якщо все-таки на сьогоднішній день існують легальні законні механізми отримання "учасника бойових дій" бійцями, у тому числі добровольчих батальйонів, то такого механізму для волонтерів і взагалі навіть... ми можемо говорити про нюанси і механізми, да, но на сьогоднішній день навіть самої можливості отримати статус учасника бойових дій для волонтерів не припускається чинним законодавством. В цьому є головна проблема, яка має бути розв'язана.

Тепер по як би відсіву – як волонтерів відрізнити від волонтерів. (*Шум у залі*) Так, так. Псевдоволонтерів, так. І я думаю, що присутні тут... Я думаю, що і серед народних депутатів тут є і учасники бойових дій, і волонтери, насправді. Так? І ми розуміємо цю проблему, що ми ніколи не зможемо досягнути 100-відсоткової чистоти рядів як учасників бойових дій добровольців мобілізованих, так само і волонтерів. Тим не менше я просто звертаю вашу увагу, що законопроект передбачає зміни до відповідної – я називав – Постанови Кабінету Міністрів, і законопроект передбачає порядок подання документації і збір підтверджуючої документації. Власне кажучи,

інших механізмів ми передбачити з вами не в силах і не в змозі підмінити собою там слідчі органи.

А взагалі, за великим рахунком, хорошо би ввести... і, знаєте, ще збільшити відповідальність...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кримінальну відповідальність!

ДЕНИСЕНКО А.С. Не просто за підроблення, да, а ввести кримінальну відповідальність за фальсифікацію статусу учасника бойових дій в цілому, незалежно від того...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Волонтери чи бійці.

ДЕНИСЕНКО А.С. Чи бійці.

У мене все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Почуто.

Від Міністерства соціальної політики України слово надається начальнику Управління у справах людей похилого віку та надання соціальних послуг Сулімі Оксані Василівні. Будь ласка.

СУЛІМА О.В. Дякую, Артуре Леонідовичу.

Шановні народні депутати, ну, насправді, питання дуже непросте. Але коли в 2015 році вносили зміни в Закон про волонтерську діяльність, на той час було дуже багато дискусій. В 15-му році насправді в базовий Закон про волонтерську діяльність була внесена стаття, яка регулює надання допомоги, одноразової допомоги волонтерам, які не приймають участь в бойових діях, а надають допомогу і працюють під час проведення антитерористичних операцій або інших бойових дій, одноразова допомога в разі загибелі, одноразова допомога в разі отримання інвалідності, за поранення, контузії і

внаслідок поранення, контузії і таке інше. І в той період було дерегульовано надання і отримання статусу волонтера, чи статусу волонтерської організації. Тому правда, на сьогоднішній день такого чіткого обліку, хто є, власне, волонтером, це може бути люба фізична особа, вона може бути самостійною, вона може бути не, не співпрацювати з будь-якою громадською організацією. Тому ідентифікувати волонтер, не волонтер, насправді дуже важко.

Але я ще хотіла сказати про інше. Волонтерська діяльність добровільна і має принцип соціально спрямованої. Учасник бойових дій - це людина, яка бере безпосередньо участь в бойових діях. Тобто тут трішечки, ну, тут трошки рве по самому принципу надання волонтерської, здійснення волонтерської діяльності чи участь у бойових діях.

І ще хотіла звернути увагу на норми Закону про статус ветеранів війни, гарантій їх соціального захисту, якими вже передбачено встановлення статусу інваліда війни, в тому числі волонтерам, які мають на це право. Членам сім'ї осіб, які здійснювали волонтерську діяльність та померли, також надається статус особи на яку поширюється чинність цього закону.

Тобто є вже законодавчі аспекти завдяки яким надається допомога і підтримка волонтерам, які допомагають і допомагають бійцям, допомагають мирному населенню під час проведення таких бойових дій. Тому, ну, на жаль, міністерство наше не може підтримати запропонований законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Оксана Василівна.

Будь ласка, Величкович Микола Романович.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Ви знаєте, я думаю, що, напевно, швидше було логічно, щоби цей законопроект розглядав інший комітет, я думаю це було би правильно, а не саме наш комітет це питання, швидше ветеранів, і якраз це його профіль. Ну, я розумію, просто назва, чому волонтерів, тому - в наш комітет. Ну, раз вже розглянуто мушу сказати кілька своїх думок.

Перше. Да, звичайно в 15-му році був прийнятий законопроект 1408, якраз, де ми захистили права волонтерів, які отримали поранення, інвалідність або загинули в зоні АТО. І там чітко прописали порядок отримання, при яких умовах є необхідність виплат, отримання тих виплат, які держава виплачує нашим волонтерам. І пакет соціальних гарантій якраз передбачений цим законопроектом.

Звичайно, що тут деякі є питання... Взагалі, це питання навіть не цього законопроекту, а такі системні питання. Тому що у нас, вибачте, зараз учасником бойових дій є людина, яка, ну, в третій лінії оборони за 120 кілометрів від фронту, заїхала, побула три дні, отримала статус учасника бойових дій і поїхала, і все гаразд, тому що до фронту 100-120 кілометрів.

Я думаю, що це питання, пане Андрію, тут питання глобальніші ніж те, що зараз є дискусія. От ми зараз сиділи дискутували з колегами. Я, коли йшов сьогодні на комітет, я перепитався у наших колег депутатів, які воювали, які пройшли Слов'янськ, які пройшли Дебальцеве, які пройшли, ну, скажем, передок весь, 14-й рік, 15-й рік, ну, ті, які воювали на Луганщині в травні і в червні 14-го року, тобто ті, які реально воювали. І вони кажуть одну річ, треба, взагалі, це питання не цього законопроекту, а ширше, треба розмежувати учасників бойових дій, ті, які брали реальну участь в бойових діях і учасників війни. У нас, на жаль, зараз немає законодавчо це передбачено.

По-друге. Пора закінчувати з військовим туризмом. Тому що навіть зараз законодавчо є зареєстрований законопроект, який передбачив, що "учасник бойових дій" може отримати той, хто відбув 30 днів, перша, друга лінія в АТО. І це правильно. Тому що не можна порівнювати тих, хто пройшли Іловайськ, ті, хто пройшли Дебальцево, ті, хто пройшли аеропорт, передок, 14-й рік, з тим, які, вибачте, стояли на блокпостах за 100 кілометрів від фронту, а статус однаковий. І навіть в даному випадку цей законопроект, пане Андрію, також він десь входить в цю дискусію, бо ми навіть сиділи, з колегами говорили, входить в цю ж дискусію, що ми таким чином

нівелюємо тих, які їздили на "передок" в Чорнухине в 2014 році (це "апендицит"). *(Шум у залі)*

Там теж, коли обстріл з двох сторін, ну проскакували волонтери, туди боялися військові заїжджати, а стояли добровольчі підрозділи.....

Тобто це одні волонтери.

Інші волонтери, які... ну не будемо говорити багато про них. І тому кажу, це питання... кажу, це дискусивне питання. Ми... я вам чесно кажу, ми в залі голосів не назбираємо. Я реально розумію, що це питання дуже таке делікатне, дразливе, будуть в нас кидати там словесами, але думаю, тут швидше... там от дискусію як розмежувати: військовий туризм, справді військових і як у тих людей, які, справді, зробили багато що для того, щоб... в забезпеченні. Кажу, ну я думаю, мене ніхто не звинуватить в тому, що я ну щось не в тому руслі. Тому що, будучи в 2014 році на "передку", я не маю статусу чому? Бо я вважаю, оскільки я не брав участі в бойових діях, але по роботі був, але я не вважаю моральним правом брати статус учасника бойових дій, бо я не воював в окопах з хлопцями і участі в бойових діях не брав, хоча був на першій лінії, ну там безпосередньо. І тому вважаю, що це також ті питання, які потребують ширшої дискусії, можливо навіть не тільки в нашому комітеті.

..... Друзі, я просто вас закликаю через... може виникнути колізія, коли через, скажімо так, недостатню впорядкованість питання статусу учасника бойових дій в цілому (в цілому!) ми позбавимо можливості волонтерів, які в дійсності системно працювали, працюють і були на "передку" отримати цей статус. Розумієте, через те, що хтось в 120 кілометрах стояв на блокпостах і отримав статус учасника бойових дій, а ми це не сприймаємо, тим не менше де-юре цей статус діє, ми можемо відмовити в праві надання статусу учасника бойових дій, це, ви розумієте... *(Шум у залі)* ..... волонтерам, які були в Чорнухиному і в Мар'янці.

_____ . А в мене є питання до Міністерства соціальної політики.

Скажіть, будь ласка, працівники державних підприємств, які працюють в зоні антитерористичної операції, вони отримають статус учасника бойових дій?

_____ . Ні.

_____ . Вибачте, а вони там знаходяться не постійно. Скажіть, будь ласка, ті... Вибачте, у мене зараз таке питання.

Ті працівники, які працюють безпосередньо на лінії розмежування в державних установах або не в державних установах, вони отримають статус учасника бойових дій?

_____ . Я думаю, що це некоректне порівняння.

_____ . Вибачте. Чому? Тому що волонтери приїхали і поїхали, а люди там знаходяться постійно під обстрілами. Тому у мене... Тобто мене... Вибачте, я, ну... Це питання в цьому плані принципу, тому що як член комісії, який по наданню статусу учасника бойових дій, ну, будучи ще до депутатства в міністерстві, я стикався з такими питаннями і проблемами. Тому я говорю як той, який безпосередньо стикався з наданням статусу УБД. То в мене питання до соціальної політики.

Як воно передбачено для людей, які цивільні, які працюють на державних установах, які знаходяться 24 на 7 безпосередньо там в зоні проведення бойових дій?

_____ . У нас є закон, базовий закон, да, про статус ветеранів війни і стаття 5,6.

Стаття 5: учасниками бойових дій є особи, які брали участь у виконанні бойових завдань та захисту Батьківщини у складі військових підрозділів, з'єднань, об'єднань всіх видів і родів військ Збройних Сил і так далі, партизанських загонах, підпіллі та інших формувань, ну, тобто, які безпосередньо беруть участь в бойових діях. От. І далі вже мова іде про військовослужбовців.

_____ . А учасники війни? Ви учасники війни.

_____ . А от учасниками війни, отам можуть бути і працівники підприємств.

_____ . Цивільні.

_____ . Да, цивільні особи. Тому от...

_____ . ..... в пільгах УБД і учасники війни.

_____ . У учасниках бойових дій, там трошечки більше пільг відповідно ніж учасники війни.

_____ . А учасники війни мають пільги?

_____ . Мають. Так само мають. Є базовий закон. Тому, якщо от вносити якісь такі корегування, то мені здається, варто по базовому закону, якщо робити навіть розмежування. Але знову тут треба визначити статус волонтера це все-таки добровільна соціально спрямована діяльність, чи це участь в бойових діях. Ну, оце важливий ще момент. Він так само дискусійний, але про це треба говорити. Бо волонтер не може бути призваний

на військову службу, він тоді не волонтер. А те, що, коли ми говоримо про добровольців...

_____. Добровольці теж не призивались на військову службу.

_____. Добровольці. Були внесені зміни в базовий закон і тепер особи, які у складі добровольчих формувань брали участь, вони мають право отримати статус учасника бойових дій. Тобто по добровольцям питання вирішено. Але доброволець це не волонтер. Ну, теж є трішечки різні речі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Олег Петренко.

ПЕТРЕНКО О.М. Ну, справді зараз так надскладне морально і психологічно прийняти рішення, тому що з одної сторони, ну, зараз я, наприклад, не проголосую, не підтримаю цей законопроект, як мені в очі дивитись тим волонтерам, які допомагали мені, коли був літом 14-го добровольцем в "Азові". З іншого боку, справді, ну, дуже є проблема от в тому, що мають статус учасника бойових дій ті, хто справді... Ну, вже це проблема і вона... Сама корочка УБД вона вже якось поступово, ну, нівелюється, от. І зараз: а та якось ще невідомо як ти її отримав. Вже проблема. І ще більше ускладнити цю проблему?

Тому, справді, ну, от... Але, я дуже хочу насправді волонтерам, щоб волонтери були справді дуже по серйозному відзначені на законодавчому рівні і все ж таки отримали там подяку достойну, закріплену на законодавчому рівні, за те, що, ну, за той внесок, який вони внесли, ну, його не можна переоцінити.

Тому, я думаю, що, от, наприклад, я підтримав би в першому читанні не тому, що я справді погоджуюсь з формулюванням саме учасник бойових

дій, а тому, що я б хотів, щоб не було такого, щоб відхилили законопроект і на цьому закінчилася дискусія. Я хочу продовження цієї дискусії. І я не впевнений, що я готовий в залі голосувати. Але я хочу подальшої дискусії на цю тему.

_____. Друзі, зрозумійте мене правильно. Насправді статуса учасника війни в нас нормального, визначеного, не існує. Є тільки статус учасника бойових дій. Можливо, є смисл за підсумками цієї дискусії... Я настрій комітету приблизно уявляю і розумію. Можливо, є смисл за підсумками цієї дискусії розпрацювати, не просто там розійтись, обмінятись там якимись тезами, антитезами, а в дійсності відпрацювати спеціальний статус для волонтерів. Спеціальний статус для волонтерів. Тому що він реально... Це люди, які на нього однозначно заслуговують.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Філіпішина.

ФІЛІПШІНА А.А. Дякую, Артур Леонідович.

Ви знаєте, ну, це той випадок, коли я висловлюсь, дозволю собі висловитись як людина, бо тут немає моєї компетенції з точки зору дотримання прав дитини або питань дискримінації, їх немає тут.

Але, як мати учасника бойових дій, я слідкувала за цією дискусією, тобто я абсолютно свідомо розумію, що мій син, який рік знаходився, перепрошую, в окопах і на передовій, і ті волонтери, які йому допомагали привозили туди бронезилети неодноразово, забезпечували, але вони приїздили і від'їжджали. Це також ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. І теж ризикували так як і бійці.

ФІЛІПШІНА А.А. Так. Да.

І я абсолютно впевнена, що ті знайомі волонтери, які це робили і допомагали хлопцям на передовій, у них навіть морального, я не знаю, мені здається навіть думки моральної не буде з огляду на те, через що пройшли, ну, там мій син, наші діти, чи ви шановні народні депутати, чи ваші колеги, морального права претендувати на звання учасника бойових дій, бо це абсолютно різні ситуації, різний стан.

Звичайно, що, можливо, індивідуальні якісь речі, які стосуються, наприклад, коли у статусі волонтера людина була, да, на передовій, там на кухні допомагали, да, бо не вистачало серед військових достатньої кількості, щоб забезпечувати, їжу готувати, надавати медичну допомогу, ну, і решта, доглядати за військовими, там прати, ну, різні бувають ситуації. Це різні речі. Але, ну, дискусія дуже широка і серйозна має бути. І зараз просто підтримати в першому читанні заради того, щоб підтримати, а потім з'ясується, що потрібно вносити зміни в абсолютно інші закони, ну, то це так просто. Мені здається, що спочатку має бути серйозна така дискусія, а потім вже зміни до законодавства. Ну, це я, перепрошую, це я просто громадянин України, а не представник уповноваженого.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Аксана Анатоліївна.

_____ . ..... про продовження дискусії. От я, наприклад, дуже хотів, би щоб, ну, все ж таки, не хочу зарубити назавжди прям сьогодні і зараз, і потім там гіпотетично починати, десь, на якомусь майданчику, незрозуміло на якому, цю дискусію. Я просто хоті би, щоб ця дискусія теж пройшла на комітеті у Третякова. Тому навіть ради заради того, щоб вона продовжилась на комітеті у Третякова. Заради того я готовий підтримати в першому читанні.

_____ . То може перенести? Основний комітет має розглянути після того, як всі комітеті розглянуть.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви знаєте...

_____ . ..... порушуєте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можна я закінчу? Колеги, наш комітет головний з цього питання. Ми розуміємо, що... Тому що волонтерський... Що стосовно волонтерів, те відання нашого комітету. Для мене теж було спочатку незрозуміло це надання учасника бойових дій. Тобто це, ну, де молодь, спорт і сім'я. Але ж я хочу сказати, що моральне право приймати рішення, не приймати рішення по цьому питанню ми не маємо.

Дійсно, ви вірно сказали, Аксана Анатоліївна, те, що є люди, які були волонтери, які були на передовій, які ризикували життям так же як і ризикували бійці, які виходили з Дебальцеве, які виходили з Іловайська, які були в аеропорту, які були в Щасті, які сьогодні знаходяться на передовій.

Я розумію, що багато є питань, і, дійсно, це... тут є питання тих, я не побоююсь цього слова, аферистів, цих ряжених хлопців, які сьогодні наряджаються в форму там і вішають на себе якісь ордени, і в "Фейсбуці" пишуть, які вони герої, але є ж і справжні герої. Можливо, їх багато менше, чим тих, які себе об'явили волонтерами. Можливо, ця невелика кількість людей, вона там знаходиться на сьогоднішній день, але вона має право на серйозні-серйозні відзнаки від громади, від держави, від государства... від нашої держави. Ми повинні... Ми не можемо сьогодні прийняти морально друге рішення, я так думаю. Ми повинні тих героїв, які там знаходяться, я впевнений, що їх не стільки, скільки заявлено де-юре як волонтери, але ж ми не зможемо сьогодні відслідкувати. Хай це буде на совісті тих, хто прикривається ім'ям чи званням високим волонтера, бійця, який там сьогодні знаходиться на передовій, хай це буде на їх совісті.

Будь ласка, Микола Романович. І приймаємо рішення.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Я думаю, довго не буду займати. У нас тут іде вибір між законодавчою нормою і моральним вибором, скажімо. Скажімо навіть, якщо буде зараз питання, яке прийняте на комітеті, в разі навіть його проходження у комітет, то ця дискусія тільки починається. Скажу, шановний колего, ви повинні розуміти, що якщо ця дискусія не буде пройдена до... в залі... навіть воно в першому читанні не пройде просто, щоб просто розуміти. Це питання дискусії і обговорення, і я думаю, це в питання треба залучати і комітети, і питання виносити в ширшу площину, бо в тому питанні, я кажу, як воно є, чесно говорю, воно в залі не пройде.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, приймаємо рішення. Приймаємо рішення. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 4192), у першому читанні прийняти його за основу.

Друге. Співдоповідачем від комітету визначити народного депутата Спориша Івана Дмитровича.

Прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утримався? Одноголосно. Вітаю.

Колеги, пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо права на відпустку для догляду за дитиною жінці, яка народила та фактично доглядає за трьома і більше дітьми, з метою підвищення народжуваності в Україні. Реєстраційний номер цього законопроекту 6166. Поданий народними депутатами України Бахтеєвою, Шурмою, Чепиновою та іншими.

Шановні колеги, наш комітет не є головним з цього питання. Але є автор законодавчої ініціативи. Будь ласка, Шурма Ігор Михайлович.

ШУРМА І.М. Шановні колеги, метою розробки законопроекту є забезпечення з боку держави сприятливих умов для підвищення не тільки народжуваності, але догляду і виховання тих дітей, де в сім'ї їх є троє і більше. Хотів би нагадати, що в Україні майже 400 тисяч сімей мають троє

дітей і більше. І ці діти за статистичними даними в багатодітних сім'ях складають сьогодні 20 відсотків від всіх дітей, які є в Україні.

Законопроектом передбачено внести зміни до законів, до Кодексу законів про працю, Кодексу закону про відпустки і Закону про обов'язкове державне соціальне страхування.

Цими ініціативами закріплюється право жінки, яка народила доглядає і виховує трьох і більше дітей, після завершення відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею 3-х річного віку, закріпити право на відпустку без збереження заробітної плати для народження за третьою та подальшими дітьми до досягнення нею 6-річного віку.

Я можу сказати, що я теж хочу, крім того як депутат, хочу ще раз сказати як людина, яка має п'ятьох внуків. Дуже часто сьогодні жінки, які виховують трьох і більше дітей мають таку проблему, що потім продовжити відпустку до 6-річного віку. І дуже часто ми стаємо свідками, знаєте, не завжди фінансових, але, будемо говорити так, адміністративних корупційних діянь. Тому що ідеться в поліклініку, проситься довідка, дають довідку, і вона є підставою для того, щоб продовжувати виховання і догляд за цією дитиною. Тому ми виходимо з ініціативою, що для тих матерів, для тих батьків, які хочуть виховувати, доглядати дітей до 6-річного віку, закріпити за ними таке право законодавчо для того, щоб доглядати.

Прошу підтримати цю ініціативу. Вона не потребує на сьогоднішній день фінансових видатків.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Філіпішина Аксана Анатоліївна. Коротко. І приймаємо рішення.

ФІЛІПШІНА А.А. Я просто одну фразу скажу, що ми підтримуємо цю законодавчу ініціативу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Іван Дмитрович Спориш. Іван Дмитрович, будь ласка.

СПОРИШ І.Д. Я тоже думаю, що даний законопроект, щоб все-таки підвищувати народжуваність. І нічого тут поганого немає, якщо ще там мати буде ще виховувати своїх дітей ще цих три роки. Це дуже... Я вважаю, що тут плюс, і ми повинні прийняти його за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка. Ганна Анатоліївна.

ЯКУБ Г.А. Скажіть, будь ласка. У мене таке питання щодо загальнообов'язкового соціального страхування. У нас страхування, якщо є виплати... *(Шум у залі)* виплати вона на сьогоднішній день не отримує, джерело страхування її не визначені. Хто буде сплачувати страхові внески....

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Ігор Михайлович.

ШУРМА І.М. Дане питання є цілком слухне. Ще раз наголошую на те, що догляд є без збереження заробітної плати. Все, що стосується тих соціальних внесків, воно буде потребувати обговорення між першим і другим читанням. *(Шум у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ганна Анатоліївна, я думаю, що до другого читання ми його опрацюємо.

Будь ласка, Олена Миколаївна.

(?)РЕМЕНЬ О.М. Шановні народні депутати! Ми, безумовно, підтримуємо даний законопроект. Але я хочу звернутися до авторі в законодавчої ініціативи ось із чим. Уважно, будь ласка, прочитайте зміни до

Кодексу законів про працю і ті, які ви вносите в Закон "Про відпустки". Вони не тотожні, вони суперечать одна одній.

А ще на етапі підготовки до другого читання ми би вам пропонували розглянути, принаймні ми вважаємо, що було би правильно, передбачити: стаття 25 Закону "Про відпустки", вона визначає перелік осіб, які мають право на відпустку без збереження заробітної плати не до досягнення 6 років, а взагалі. Мова йде, наприклад, про літній період. Коли це багатодітна сім'я, ширше передбачити, що вони мають право на відпустку до 18 років у зручний для них час і визначити: два тижні чи місяць, чи скільки. Окрім тієї норми, яку ви вже передбачили.

Да, обов'язково. Просто не забудьте про це.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Приймаємо. Приймаємо. Колеги, Іван Дмитрович, все, приймаємо? Колеги, пропонується: законопроект дуже гарний, всі технічні помилки, шероховатості, я думаю що ми відпрацюємо до другого питання. Всі ті питання, які і Міністерством соціальної політики були задані, але я думаю, що ми приймемо в першому читанні. Пропонується:

Перше. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 6166) у першому читанні прийняти його за основу.

Друге. Рішення комітету надіслати до Комітету соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення.

Дякую за увагу.

Колеги, порядок денний у нас вичерпаний.

_____. Секундочку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А. Прошу голосувати. Хто за? Проти? Утримався? Одноголосно.

_____ . Одну хвилину.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка, Ігор Михайлович,.....

ШУРМА І.М. Шановні колеги, я хочу....

ГОЛОВУЮЧИЙ. .... за цей законопроект, що він автоматично пройшов. Будь ласка, Ігор Михайлович.

ШУРМА І.М. Шановні колеги, шановні присутні, всі, хто прийняли в обговоренні законопроектів 5709 і 6166, я від себе і від своїх колег-авторів дякую вам за розуміння і за підтримку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігор Михайлович. Колеги, наступне засідання комітету відбудеться в нас 6 червня 2017 року. Дякую за увагу.